

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΚΑΙ ΔΙΕΚΟΥΣΤΗΣ
ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

—Μόλις τόσα χρήματα πώς δὲν θὰ μοῦ ἐξήτεις . .
 —Ἔννοια σου, ἔμαθα ἐγὼ πὼς εἶσαι Τραπεζίτης ! . .
 —Ἐλά, μὴ δὲν τὸ 'πίστευσα, σὲ βεβαίω, κυρά μου,
 'Οτι οἱ τραπεζίτες σου θὰ φῶν τὴν Τράπεζά μου.

ΕΠΙΣΚΕΥΕΙΣ

— Τι εμορφο τὸ παιδάκι σου, καθμένη!
 — Ἀλήθεια; Ὁ ἄντρας μου λέει δὲν αἰσιάζει πολὺ τὴν σπητονοικοκύρη μὰς.
 — Ὄστε...
 — Ἐ! τί ὄστε. Ὁ ἄντρας μου εἶνε εὐχαριστημένος, γιὰ τὴν σπητονοικοκύρη μὰς τόσο τὸ συμπαθεῖ, πὸς δὲν μὰς γυρεύει νοῦκι.

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

*Εκείνος: — Ποῖα εἶνε, Κική, αὐτὴ ἡ δεσποινίς;
 *Εκείνη: — Μία πολὺ καλὴ, ἡ δὲ ποῖα φροντίζει πολὺ διὰ τὴν ψυχὴν τῆς. Εἶνε σήμερα ψυχосάββατο καὶ σὰν ψυχὴ κἀρὰ τοῦ εἶνε πᾶει νὰ κάνη ἐλεημοσύνας...

ΣΥΖΥΓΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ

— Ἐπὶ μαγκούφη, καθημερινάτικα ἐπὶ ἡγες καὶ ἔγινες στουσι ἀπ' τὸ μεθῶσι;
 — Εἶμαι τέζα μωρ' γυναῖκα. Ἦτανε ἡ πρώτη βδομάδα τῆς Σαρακοστῆς βλέπεις, καὶ εἶχα τόσες ἡμέρες νὰ πῶ...
 — Καὶ τότε ποῦ ἔγεις τόση δουλειά...
 — Δουλεῖς εἰ;... Τί λὲς βρὲ γυναῖκα;... Δὲν μπορῶ νὰ κάνω τίποτα...

ΓΑΛΑΚΤΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

1. Ἡ Νίνα, ποῦ ἐπράττειε στὴν ἐμορφὴ καὶ χάρι
 εἶχε ἕνα φίλο ἐμορφο καὶ νεὸ καὶ παλληγάρι.

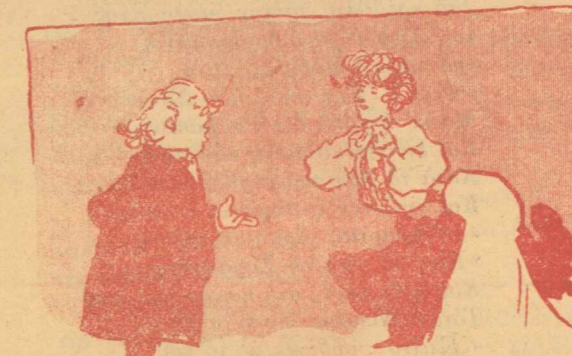
2. Μὰ ἔπασχε ἡ ἀτοχὴ κι' ἀπὸ ἀνακαθίλας
 Καὶ σὰν νὰ τὴν ἀπέφυγαν κι' οἱ φίλοι καὶ ἡ φίλος

3. Στὸ σπῆτι τοῦ γιαιτροῦ λοιπὸν γιὰ μὰ στιγμὴ ἀνέβη
 Καὶ λέει τὰ συμπτώματα καὶ συμβουλὴ γυρεύει.

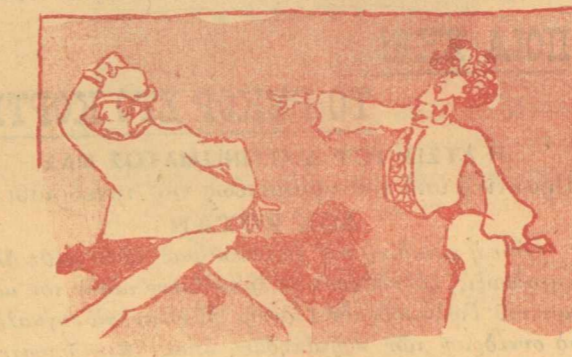
4. — Παιδί μου, λέει ὁ γιαιτρός, νὰ σ' ἐπιθεωρήσω...
 Καὶ κρύβονται στὸ παραβάν κι' οἱ δύο ἀπὸ τῆς.

5. — Θάχη ἀποτελέσματα τὸ νόσημα μεγάλη,
 Καὶ μόνο πέρνε γιαιτρικὸ τὸ μπάνιο μὲ τὸ γάλα.

6. — Γιαιτρί μου, εἶν' ἀδύνατον... Νὰ κάνω μὲ κολώνια.
 — Ἀ! μόνον γάλα, εἰδεμὴ θὰ ὑποφέρης χρόνια...

7. Πέρνε λοιπὸν αὐτοστικμει ἀπέφασι κ' ἐκείνη.
 Στὸν ψωραλίον φίλο τῆς σικτὴρ πιλάφι δίνει.

8. Βάζει στὴν ἀκρη κάθε τί καὶ τὰ μεταξωτά
 Καὶ κτάνει ἔρωτα εὐδὸς μὲ ἕνα... γαλατά...

Το Διηγηματάκι Μας

Ο ΚΥΡ ΝΙΚΟΛΟΣ

"Ολοι τον ξέρουνε τον Νικολό
Και λένε όλοι γιατί τον καλό
Γιατί εις το χωριό ποῦ μένει
Στή μύτη κανενός δέν μπαίνει.

"Γιατί δέν εινε πιά άσπεία,
"Αφ' οῦ όυτε και τή ρηστεία
"ήμπορούμε πιά να κρατάμε
"Μή έχοντας και τι γά φάμε...

Ο Αριστερός Ψάλτης
ΠΟΙΑ ΕΧΕΙ

ΤΟ ΡΕΚΟΡ ΣΤΟ ΚΟΡΤΕ;

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΜΑΣ
Πρακτικά ὑπό τοῦ γραμματέως τῆς συνεδριάσεως
ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ
Οὔτε ἡ καταδίκη τοῦ Πετεινοῦ μας, οὔτε κάθε ἄλλη
καταδίκωξις, ἠδυνήθησαν να ἐμποδίσουν αὐτόν τὸν μάγ-

καὶ μόνον 64 λύσεις ἐλάβομεν. Φυσικὰ πολλὴ ὀλίγη.
Διὰ τοῦτο τὸ συνέδριον τῶν Πέγριε Λέοντων, ἐ-
πεξεδιάθη διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῆς τσακινίας μας καὶ εἰς
ἰδικίας τὸν ἐπισκοπήσει.
"Αἴτιον οὔτ' ἔλαι — καὶ αἱ 64 — λύσεις, αὐτὴς μᾶς
ἀπεισάλησαν, ἦσαν ἀνεπιτυχεῖς. Μόνον ὁ Φίγαρος ἐπιλη-

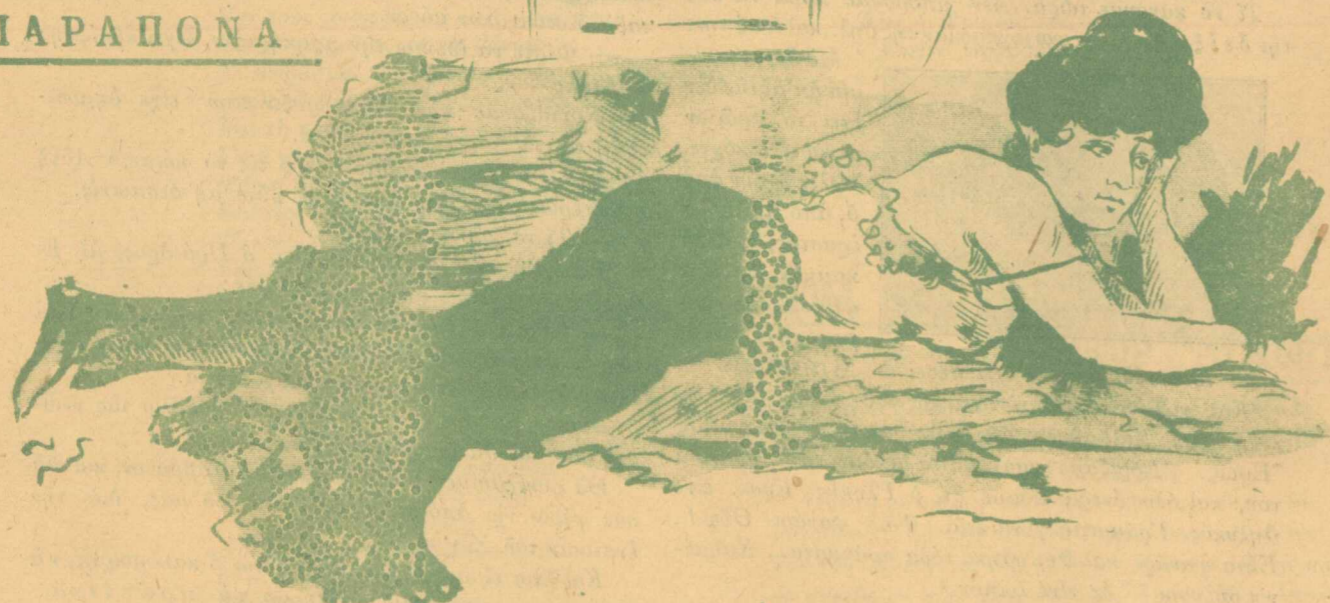
ὁ γιατρός, ὅστις ζοῖωπα μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς, διότι
εἶχε προσηλωθῆ μετὰ μούτρα ἐπάνω στὴ φωτογραφία.
— Σάμπως νὰ σοῦ γλυκοαρῆση βλέπω, ἢ φωτο-
γραφίη, γιατρέ, λέγει ὁ Πρόεδρος. Γιὰ φέρ' τὴν ἐδῶ...

ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ

— Ο κύριος Πετεινός, παρακαλώ;
 — Είναι στη φυλακή, κυρία μου.
 — Ο κύριος Γιάννης Μάγκας;
 — Έγώ, κυρία μου. Τι ζητάτε;
 — Σας παρακαλώ να μου βάλετε μίαν άγγελίαν εις τὸ «Φλέριον»
 — Εὐχαρίστως, ἀλλά, παρακαλῶ, κατεβάσατε ἄλιγον τὸ φέ-
 ρεμά σας, διότι μοῦ μυρίζετε Εἰς ἄγγελίαν...

ΠΑΡΑΠΟΝΑ

— Τὸ ξέρω τί ζηλιάρης εἶνε. Μήπως κοττάω καὶ ν' ἀρρωστήσῃς; Ἄν τοῦ εἶπω ὅτι ἤμουν δύο ἡμέρες στὸ κρεβάτι
 θὰ μ' ἐρωτήσῃ ἀμέσως: Μὴ ποῖόν παρακαλῶ;

— Μά, κύριε, ξεχάσατε πῶς εἶμαι παντρεμένη;
 — Ἐλα, Μαρία, ἀφῆσ'τα καὶ τοῦτο δὲν σημαίνει.
 Καὶ ἂν σοῦ πῇ ὁ ἄντρας σου πῶς ἔκαμες κακὰ,
 Πές του καὶ σὸ ἔρθῃ κοφτά:
 — Ἐσὺ δὲν ξέρεις ἀπ' αὐτά!
 Αὐτὰ εἶνε ζητήματα... δὲν ἔρεσι καὶ!

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ:

ΜΩΨ = Της Έβδομάδος.
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΦΑΛΤΗΣ = Διηγήματα
ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ = Άριστοκρατία.
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ = Ποιήματα.
ΚΟΥΑΣΙΜΟΛΟΣ = Κωμωδία.
ΚΟΚΚΟΡΑΣ = Έξαντρία.
ΠΕΤΕΙΝΟΣ = Άλληλογραφία.
ΔΟΝ-ΣΑΧΛΑΜΑΡΑΣ = Σκίτσα.
ΚΑΡΑΝΤΑΣ = Εικόνας.
ΔΙΣ ΖΟΛΑ-ΔΕ-ΜΟΝΤΑΛ = Πεταχτό

ΦΛΕΡΤ

ΣΑΤΤΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Έκδιδόμενον εν Άθήναις κατά Πέμπτην

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

12 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 12

ΡΕΠΟΡΤΕΡ: ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ - ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ - ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έτησία Δραχ. 6.- Έξάμηνος Δραχ. 3,50.

ΔΗΛΩΣΙΣ. Τήν Διεύθυνσιν του «Φλέρτ» και την εθύνην των γραφομένων, ανέλαβεν μέχρι τής αποφυλακίσεως του Ίδιοκτήτου τής εφημερίδος μας, ο αγαπητός εις τους αναγνώστας μας ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ «ΦΛΕΡΤ»,

ΑΘΗΝΑΙ

Εύχαριστώ πολύ, αγαπητέ μου Ά-Τέλη. Τέλος πάντων αποδεικνύεσαι φίλος ανεκτίμητος, αν και ο Πετεινός μου δεν σε είδε ακόμη. Διά τας εύχας σου εύχαριστώ πολύ. Λοιπόν ο Πότερ Συμεών πάντοτε με το «Φλέρτ» στο χέρι...

Άρχίζουν οι χαιρετισμοί Δεύτε προσευχηθώμεν, 'Ιν' άμαρτίας άρωμεν Και άγιοι γενώμεν.

Φωνάζει ο Πάτερ Συμεών, Του «Φλέρτ» ο συνεργέτης, Και ένθερμος των προσευχών Προς τας Άγίας λάτρις.

Τήν επιστολήν σας έλαβον, κ. Παναγιωτακική και ή παράκλησίς σας θά εκτελεσθή. Πολύ εύχαρίστως, κ. Δ. Ν. Περάσατε από το γραφείον μου, οδός Σταδίου 12. Βεβαίως έχει δεν θά εύρετε τον Πετεινόν μου, θά εύρετε όμως τον κ. Γιάννην Μάγκαν.

Άπ' τον νέον ορνιθώνα Πούσαι, Πετεινέ μου, τώρα, Πρέπει φίλους και έχθρούς, Θηλυκούς κι' άρσενικούς, Σ' όλους να τούς στελέχης δωρα.

Σ' άλλους στείλε κομβολόγια, Σ' άλλους άνθη, σ' άλλους κρίνα Και στους σεμνοτύφους στείλε, 'Ω παντοτεινέ μου φίλε, Καραμούζιαι και κλαρίνα...

Και την ιδιχην σου επιστολήν έλαβον, φίλε Δύτα της Μουνυχίας. Δι' εκείνο το πράγμα δεν έχεις δίκαιον. Τα ποιήματά σου καλά και θα δημοσιευθούν.

Έλαβον την επιστολήν σας φίλε κ. Μακρομήτη - Νικολό. Τα δια το «Πεταχτό» ελα θα δημοσιευθούν, αν και σε ή γνώση σου είσαι μερμπάνταρε.

Τήν ώραίαν και μυρωμένην επιστολήν σας έλαβεν ο Πετεινός μου, γλυκεία Mis Ribell. Άλλά δεν δύναται να σας αποκρύψη το παρόνον του που δεν ήλθατε να τον δήτε. Διατί, εύγενής κοπέλλα; Άρκεισθε, φαίνεται, μόνον εις τας επιστολάς. Το ποιήμα σας πολύ τρυφερόν:

Χρυσό μου Πετεινάρι, Σε 'βάλαν στο κλουβί

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΑΝΦΑΝ ΓΚΑΤΕ
ΦΑΡΜΑΚΟΜΥΤΗΣ
ΣΤΡΑΒΟΥΣΑΔΟ
ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΣ
ΖΑΝ-ΚΙ-ΡΙ
ΓΓΑΜΕΝ
ΥΑΚΙΝΘΟΣ
ΝΑΥΠΑΛΙΕΥΣ
Α-ΤΕΛΗΣ
ΣΑΤΑΝΑΣ

Τριάντα πέντε 'μέρες. Δεν ξεύρω διατί!

Τάχα κακό σου κάναν; Τώρα θα δυναμώσης Κι' όλες της κόττες με ούρα Πετώντας θα γραπόσης.

Πουλάδες όσον ήμπορείς Να κυνηγής, πουλί μου, Και να τούς κόβης τα φτερά. Αυτή είν' ή εύχή μου.

Ούχ ήττον τόσο και τόσοι ερχονται και τον βλέπουν ενώ σεις δεν ήλθατε. Τα δια το «Πεταχτό» ελα θα δημοσιευθούν.

ΕΙΡΑΙΕΤΣ

Εύχαριστώ πολύ, κ. Σπίθα. Η παράκλησίς σας θα εκτελεσθή. Εκείνα που μου γράφετε θα δημοσιευθούν, κ. Βουζουραφ. Να μένετε ήσυχος. Τήν επιστολήν σου έλαβον, φίλον Άγαλμα. Διατί να λυπηθής; Η ερώτησίς σου πολύ ήρεσε εις τον Πετεινόν μου: Μα δεν μου λέγεις, Πετεινέ, Τήν Καθάρα Δευτέρα, Μόνος εύρίσκεισσο αυτόν Καθ' όλην την ήμέρα;

Η ήλθαν ή κόττες ή καλές Να σε παρηγορήσουν, Να φάν, να πιούν μαζι με σε Κι' έπειτα να γλεντήσουν;

Λοιπόν μάθε, αγαπητέ μου, μόνος ήτο ο Πετεινός μου. Του είπαν φέρε όμως στρεβίδια και άλλα θαλασσινά και έφαγε με μερικους άλλους καταδίκους, δηλαδή με καταδίκους έτσι ντιστενγκέ. Οι κατάδικοι ελοι τον αγαπούν τον κύριο Σουναχτι, καθώς τον λένε.

Και πάλιν ανεξάντλητος είσαι, αγαπητέ Μοσχομάγκα του Πειραιώς. Βεβαίως άμα έλθη το χρωματιστό χαρτί που ποσιμένο, το φύλλον μου θα εκδίδεται δις τής εβδομάδος. Τα δια το «Πεταχτό» ελα θα δημοσιευθούν.

Έλαβον την επιστολήν σου αγαπητόν μου Εnfant Γατέ. Ο Πετεινός μου εδιάβασε το γράμμα σου και ηύχαριστήθη πολύ. Το ποιήμα σου άληθώς σπάνιον και βεβαίως θα δημοσιευθή.

Και την ιδιχην σας επιστολήν έλαβον, αγαπητή Άγκυρα του Θωρηκτου Παρά (Ναύσταθμον). Ο Πετεινός μου σας εύχαριστεί πολύ και εκείνο που μου γράφετε θα εκτελεσθή. Έλαβον την επιστολήν σου φίλη Έρικέτη. Είσαι σωστός Έρρικος, σου το είπα και άλλοτε. Το περι καλογήρου σχέδιον το εύρίσκει πολύ σκληρόν, εν τούτοις κάμε ό,τι θέλεις. Τα δια το «Πεταχτό» θα δημοσιευθούν.

Έχει καλώς φίλη Petit Coeur. Ο Πετεινός μου πολύ επιθυμεί να σας γνωρίση.

ΠΑΡΧΙΑΙ

Δεν είχες χαρτί να γράψης, Καλόγηρος-Άγαμέμνων; (Λευκάδα). Εν τούτοις θα γείνη το χατήρι σου.

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

Τήν επιστολήν σου έλαβον, αγαπητέ μου Τρίφυλε (Φιλιατρά). Έ, τί να γείνη, αγαπητέ μου. Τα δια το «Πεταχτό» ελα θα δημοσιευθούν.

Ένεκεν μιās άνωμαλίας δεν δύναμαι να σας άπαντήσω κ. Γκούμα (Φάρσαλα). Έχετε ύπομονή σας παρακαλώ πολύ. Διατί μου ελυπηθής τόσο γλυκεία μου Κη; (Ζάκυνθον). Το ποιήμα σας πολύ συγκινεί τον Πετεινόν μου:

Τί κρίμα που στη φυλακή Σε έχουνε κλεισμένο Πουλί καμαρωμένο Με τα διπλά λειριά.

Και δια την εύχην σας πολύ σας εύνωμονεί:

Σου εύχομαι ταχέως Να πάψουν τα δεινά σου Και πάλιν την δουλειά σου Ν' άρχιση με καρδιά.

Άμφιβάλλω όμως δια τας άλλας διαβεβαιώσεις σου και πολύ θα ήθελόμουν να με έπειθε.

ΩΤΕΡΙΚΟΝ

Με μεγάλην μου άπορίαν ανέγνωσα την επιστολήν σας (φιλε Κάτος (Μιτυλήνην). Περιέρχον. Σας έστειλα 70 φύλλα εξ εκείνων των άοιθιών που μου έζητήσατε. Άπορώ πώς δεν τα έλάβατε. Γράφατέ μου, παρακαλώ, άμέσως.

Έλαβον την επιστολήν σας, φίλε Ζηλιάρη Παιδοτρίβη (Χανία). Η παράκλησίς σας θα εκτελεσθή και να μένετε ήσυχος.

Σας είμαι εύνώμων, Καινούργιε Κόκκορα (Χανία), καιτοι δλοφάνερα βλέπω ότι δεν είσθε Κόκκορας, άλλα Κόττα. Σας εύχαριστώ πολύ δια την άγάπην, άφου μου γράφετε:

Άχ καλό μου Πετεινάρι, Έρείς πόσον σ' άγαπά; Μιά ήμέρα δεν περνάει Τ' όνομά σου να μην 'πω.

Ο διάλογος πολύ καλός και θα δημοσιευθή.

Είσθε πολύ καλή, φίλη Καλτσουδέτα (Ηράκλειον). Τα δια το «Πεταχτό» ελα θα δημοσιευθούν, Είσθε πολύ καλή φίλη, και γι' αυτό σας είμαι εύνώμων.

Σας εύχαριστώ πολύ, Άπαισίε Ολωνέ (Ηράκλειον). Γιατί, παρακαλώ, αυτό το ψευδώνυμον; Όλοφάνερα όμως βλέπω ότι είσθε δεσποινίς και μην επιχειρείτε να μου το κρύψετε. Εκείνα που μου γράφετε ελα θα δημοσιευθούν.

Εύχαριστώ πολύ αγαπητέ και άληθή φίλε Κατάσκοπε (Χανία). Έ, τί να γείνη. Υπομονή. Ο «Πλους του Διονύσου» είνε άμίμητος.

Και την άλλην επιστολήν σας έλαβον φίλε κ. Κάτος (Μιτυλήνην). Το «Πόρτ-Άρθουρ» ευφύεστατον.

Χαίρετε!...

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Προς τους σαχλους συντάκτας μας πολή κρύας εν Άθήναις εκδιδόμενης Έφημερίδος. Ο Συντάκτης μας κ. Ζάν - κι - ρέ, κατ' έντολήν του Πετεινού μας:

Στους: Ξενύχη, Γαλατά και Σκνίπα Θυμογράφοι που περνούν Που κάνουν 'στο νερό μι' ατρίπα Και ανθρώπους να ξερνούν' Στον Κοστή 'Αποφινώ που θέλει μι' 'στ'όν πισινώ Και στους άλλους τους λοιπούς Άρθρογράφους κλασικούς.

ΑΦΕΡΕΤΑΙ

Παράξενο μου φαίνεται, Ω άφελείς μου νέοι, Πώς πλάνετε την πένα, Έσείς που δεν ήξεύρετε Το άλφάβητο τί λέει, Έσείς που τα βρακιά σας 'Ακόμη είνε βρεγμένα!...

ΑΦΕΡΕΤΑΙ

Παράξενο μου φαίνεται Και κάνω το σταυρό μου Παρόλ νιονέρ, σās βεβαίω, Και όταν σās διαβάζω Με πιάνουνε κορίμματα Και πάω για νερό μου Κι' εκεί που την άδειάζω Σας βλέπω και ξερνώ!

ΑΦΕΡΕΤΑΙ

Παράξενο μου φαίνεται Πώς μοιρθε να τα βάνω Με σās τα σαχλοκούδονα Γι' αυτό δεν προχωρώ, Γιατί δεν έχω δρεξι Ότε καιρό να χάνω Έχετε γειά, μορά μου, Σφίγγω την κοιλιά μου, Και σās χερετώ!...

ΑΦΕΡΕΤΑΙ

Σ' ΕΝΑ ΦΙΛΟ ΜΑΣ ΚΥΝΗΓΟ

Έέρεις, καλέ μου κυνηγέ, Που κυνηγής ελάρια Και εις της γής τα πέρατα; Πώς ή πιστή σου σύζυγος Σου κάνει μία συλλογή 'Από χιλιάδες κέρατα; ΑΚΤΙΝΕΣ ΡΕΙ'ΝΓΕΝ

ΤΟ ΠΟΔΙ ΤΗΣ

Το πόδι σου το μικρολάκι 'Όπου το κρύβει με ζήλεια τόση Κομψή και εύμορφο σκαρπινάκι Πόσα να έχουνε ξεφτυρώση, Βοννά και όρη - Ρόζοι και κάλιο, 'Όστε να ήναι σε τέτοιο χάλι, Που δποιος το 'δη χωρίς σκαρπίν Στά πόδια το βάζει, και του... δίνει... Ο Μάγκας

ΚΥΡΙΑ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Κύρια των Δυνάμεων Μεθ' ήμων γενού, Μιά τρελλή γειτόνισσα Μου 'σήκωσε το νού.

ΑΦΕΡΕΤΑΙ

Κύρια των Δυνάμεων Δωξ' τον Σατανά, Γιατ' είμαι άνευ δυνάμεων Με τα σαρακοσιανά.

ΖΑΝ - ΚΙ - ΡΙ

ΟΙ ΓΑΙ'ΔΟΥΡΑΝΘΡΩΠΟΙ

(Άφιερούται εις τον ήθικολόγον χρονογρά- φον, που βρίζει τα βρωμόφυλα...)

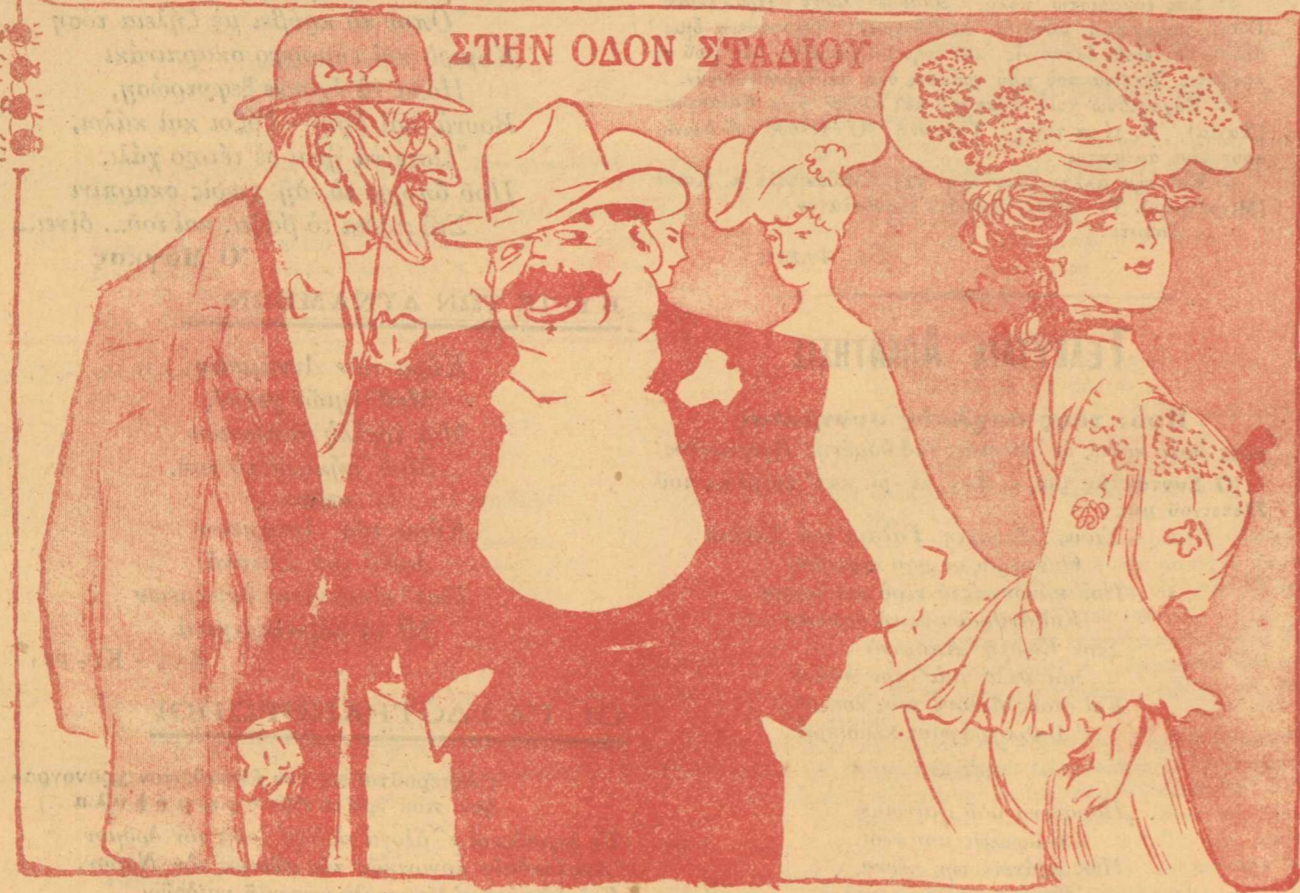
Τα λογικά και τ' άλογα εις της ζωής τον δρόμον 'Ακολουθούν κανονικώς της φύσεως τον Νόμον, Και δι' αυτό ουδέποτε θα γεννηθή γαϊδούρι Με δυο ποδάρια μοναχά και με ανθρώπου μοίρη. Μα εδω στης μαύρης μας ζωής τα τόσα νιαβατούρια Πολλούς ανθρώπους βλέπουμε να γίνονται... γαϊδούρια. ΓΙΑΡΟΤΜΠΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΣΠΟΡΤ

— Διλή, ξιφισμός άνω τρίτος.
 — Αποκρούω.
 — Κάτω τρίτος... touché!
 — Κάτω τρίτος; Άχ, αδελφέ μ' ένίκησε, Φιρή... Τώρα πλέον κερ αβίζομαι.

ΣΤΗΝ ΟΔΟΝ ΣΤΑΔΙΟΥ

Τήν βλέπουνε καμαρωτή, με νάζι, να περνάη
 Κι' εις έλους ματιές γλυκές με χάρη να σκορπάη
 Και 'στάθηκαν και την κωττούν και τρέχουνε τά σάλια τους...
 Κι' αν ρίξη και σ' αυτούς ματιά, θά χάσουν τά πασχάλια τους...

ΣΟΥΒΕΝΙΡ

— Αυτήν τη στάσι πάρετε, ποθνε πολό κοσμία, και μη κινήσθε, δεσποινίς, να σας τραβήξω μία.

Η ΔΙΣ ΜΑΡΙΚΑ

Είνα 'ψηλή και εμμορφη,
 Χρυσή, γλυκειά, κοπέλλα
 Έχει τά μάτια μπυρμπιλά,
 Νοσ λένε πάντα... «Έλα...»

ΑΙ ΚΥΡΙΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ

— Κύριε Βουλευτά, τί γνωρίζετε σεις δια την Κυβέρνη-
 σιν; 'Ο σύζυγός μου μου ειπε, ότι απόψε εκινδύνευε να
 πέση...
 — Παρτόν, μαντάμ. Ποιάς ηλικίας εινε ο κύριός Σας;
 — Προχθές εκλεισε τά πενήντα πέντε.
 — Έ, μα τότε, κυρία μου, πολό βικάλως σας τó ειπε.

ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

— Άμαξά! Άμαξά! Στάσου να μωβ μέσο!
 — Άμμή και χωρίς να μωβ πής, τó καταλαβαίνω πως
 μπαίνεις...

ΣΕ ΜΙΑ ΓΝΩΣΤΗ ΜΑΣ

"Όταν εις τὰ χεῖλή μου προσήγγισες τὰ χεῖλή Σιὸν οὐρανὸς ἀνέβηκα. Μὰ ἔπεσα καὶ πάλι Καὶ πέφτοντας μοῦ φάνηκε ὁ οὐρανὸς σφοντύλι Σὰν ἔμαθα πῶς ὄχι ἔχοννε καὶ δέκα φίλοι ἄλλοι..."

Α-Τέλης

Ο ΕΡΩΣ

"Ενὼ τὸ κῆμα ὀποῦσε Γλυκὰ στὸ ἀκρογᾶλι Ἐκεῖνη μ' ἐρωτοῦσε Μὲ στῆ θερμῇ μ' ἀγκάλῃ Πιστὰ νὰ τῆς εἰπῶ Ἐὰν τὴν ἀγαπῶ.

Κὶ ἐγώ: — Ἡ πείρα, εἶπα Μ' ἐδίδαξε τόσον καιρὸ Πῶς ὁ Ἔρως τ ῥ ὕ π α Ἐἶνε, ὦ φίλη, στὸ νερό, Ἀλλὰ τί νὰ σοῦ πῶ Λιγάνι... σ' ἀγαπῶ.

Γιάννης Μάγκας

ΣΑΡΑΚΟΣΤΙΑΝΟ

Δὲν βαρέθηκες, κυρά μου, κάθε μέρα ἀπὸ τὰ ἴδια, ἀκινούσ, κουκιὰ καὶ στρεΐδια, ἀγκυνάρες καὶ κρεμμύδια;

Δὲν ζητάει ἡ καρδιά σου, γιὰ ν' ἀλλάξης τὸ φαγί, δὲν τὸ βλέπεις ποῦ ἡ νηστεία σ' ἀδυνατήσῃ πολὺ;

Λίγο γάλα, κὰν' ἀυγὸ μέσ' ἔς τὴν τόση τῆ νηστεία λίγο βούτυρο χλωρὸ δὲν τὸ βροῖσκω ἁμαρτία !!.

ZAN-KI-PI

ΣΕ ΜΙΑ ΓΛΩΣΣΟΥ

Ἐοὺ ποῦ μὲ τῆ γλῶσσα σου Ὅλους ἀνακατεῖνεις Γιὰ πῆς μας, ἐπὶ τέλους, Κυρά μου τί γυρεύεις;

Καλλίτερα θὰ ἔκανες Νὰ κάτσης στὰ ἀυγά σου Καὶ μὲ τὴν ἡσυχία σου Νὰ κάνης τῆ δ ο υ λ ι α ὀ ο υ.

Μοσχουμάγκα Πειραιῶς

ΣΤΗΝ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΚΙΚΗ

Καλογρηὰ μοῦ εἶπες πῶς θὰ γένης Καὶ ὅτι θὰ χωνδῆς, στὸ γάσο, Μὲ σαρακοστιανὰ πῶς θὰ χορταίνης... Λοιπὸν, σοῦ σνισιῶ κ' ἐγὼ τὸ πρᾶσο.

ΑΝΦΑΝ ΓΚΑΤΕ

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

— ΑΙΘΗΝΑΙ

* Εἶναι ἀλήθεια, δεσποινίς Κ. Φ. (ἑδδς Ἐρμού), εἰ τὸ ἔραστής σου βιβλιοδέτης Α. Α., σοῦ ἔφαγε τὰ λεπτὰ ποῦ τοῦδωσες; — Μὰ δὲ μοῦ λές, καῦμένο κορίτσι, ἀφ' οὗ τοῦ τᾶ-δωκες, γιατί τοῦ ζητᾶς ἴσιω; * Δ ε σ π ο ι ν ῖ ς Κ. Δ. (ἑδδς Προαστείου), ἕνας φοιτητῆς μὲ τὰ γυαλιὰ παραπονεῖται, εἰ τοῦ ἔδωκες μέσ' στῆ μέση στὸ δρόμο μὲ ἰ α σ α γ ω ν ῖ ᾶ ἀπὸ 80 λεπτὰ... Ἐἶνε ἀλήθεια αὐτὰ; — Ἀλλὰ τί ἤθελες κατόπιν ἀπὸ αὐτὸ μὲ ἕναν σα-χλὸν στὴν ἑδδν Σταδίου; Εἶμαι περίεργον νὰ μάθω. * Δεσποινίς Μ... (ἑδδς Πινακωτιῶν), εἶνε ἀλήθεια, εἰ τὰ ἐχαλάσατε μὲ τὸν διοπτροφόρον φίλον σας; — Δὲν ἔκανες καλὰ, κορίτσι μου, γιατί αὐτὸς σᾶς ἀγαπᾶ σὰν τρελλός. * Χαριτωμένε μου γυμνασιόπαι Μαν... πῶς πη-γαίνει τὸ κόρτε μὲ τὴν ἀπέναντί σου καθημένην Α.Ζ. — Καλὰ βέβαια. Σὲ εἰδοποιῶ ἔμως, εἰ ἔχεις πολ-λοὺς ἀντεραστὰς καὶ τὸ νοῦ σου. * Ἀμ' ἐσὺ κύριε Γρηγ... πῶς πηγαίνουν τὰ ραν-τεοῦ μὲ τὴν δεσποινίδα Ζ. (ἑδδς Πραξιτέλους); — Καλὰ βέβαια καὶ σὺ. Ἀλλὰ καὶ σένα σὲ εἰδοποιῶ, εἰ ἕνας φίλος ζητάει νὰ σοῦ κάνη χαλάστρα. * Καλὰ μου κορίτσια (ἑδδς Σόλωνος καὶ Ἀκαδη-μίας) μοῦ γράφουν, εἰ μερικὰ ἀπὸ σᾶς πειράζετε ἔπιον περνάει. — Καθήσατε φρόνιμα, γιατί θὰ βγάλουμε καὶ τὰ δικά σας στὴ φῶρα... * Σοῦ τὴν ἐκλεψαν, μανθάνω φίλε Α. (ἑδδς Βε-ρανζέρου) τὴν Ἐλ... — Ἵπομονή βρὲ παιδί. Αἴ τί νὰ γίνη!... * Τί μανθάνω, φίλε Αν. (ἑδδς Τσ...); Μοῦ γρά-φουν, εἰ δὲν ἀφίνεις δουλικὸ γιὰ δουλικὸ. Ὅλα τὰ πειράζεις. — Σὲ εἰδοποιῶ, εἰ τὸ «Φλέρτ» τώρα τὸ διευθύνει ὁ Γιάννης Μάγκας, ὁ ὁποῖος εἶνε ἐνθερμος ὑποστη-ρικτῆς τῶν δουλικῶν καὶ πρόσεξε... * Ὁραία μου Κοιτηλάτις Κῦθνου, καὶ λίγη ντρο-πὴ παρακαλῶ. Εἴκοσι καὶ ἑξή χρονῶν κορίτσι καὶ νὰ φορῆς κοντὰ φουστανάκια καὶ νὰ ἔχῃς ριγμένα τὰ μαλλιὰ σου κάτω... δὲν κάνει... — Μάκρυνέ τα καὶ σήκωσέ τα γιατί θὰ σὲ κατη-γορήσουν καὶ σέ, εἰ διαφθεῖρεις τὰ χρηστὰ ἦθη... * Δὲν μοῦ λές κύριε Ε. Ν. Μ. διατὶ ὁ κ. Μαρ... σὲ κυνηγάει; — Ἐπιθυμῶ νὰ μάθω. * Κύριε Μαρ... δὲν ἀφίνεις ἡσυχία τὴν κ. Ε...; — Ὅσα ποιήματα καὶ ἄν τῆς κάνεις σὲ εἰδοποιῶ, φίλε μου, εἰ δὲν τὴν καταφέρνεις. * Τί εἶνε αὐτὰ βρὲ Τ...α ποῦ μανθάνω; — Μὴν κοπιᾶζεις, φίλε μου, γιατί οἱ κόποι σου πᾶνε εἰς τὰ χαϊμένα. Ἀκουσέ με καὶ δὲν θὰ χάσης... * Λοιπὸν, δεσποινίς καὶ κυρία Ν... (ἑδδς Σπα...), καὶ αἱ δύο τὸ ρίξτε στὸ κόρτε; — Καλὰ ἡ κόρη, μὰ καὶ ἡ μάνα; * Λοιπὸν, κύριε Φασαρία τοῦ κενοῦ ταμείου, λέει τὸ τσακιστὸ αἴ; — Σὲ στέλλω εἰς τὸν κ. Κ α ν ε λ ᾶ τ ο ν νὰ σοῦ τὰ ξαναπαραγγεῖλῃ—ξέρεις ποιά; * Μία δεσποινίς κ. Γ. Δέρ... ἐφευρέτα πολλῶν φαρμάκων μοῦ γράφει, εἰ τὴν ἀπῆλλαξες διὰ τοῦ

φαρμάκου σου ἀπὸ τοὺς φύλλους, τοὺς κορέους καὶ τὰ κουνούπια ποῦ τὴν ἔτρωγαν.

— Ἐἶνε ἀλήθεια αὐτὰ; Πρόσεξε ἔμως μὴ σοῦ πα-τήση καμμὶ τὸν κάλο, γιατί τότε καὶ τὸ φάρμακόν σου διὰ τοὺς κάλους δὲν θὰ σὲ γιάνη.

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

* Δὲν μοῦ λές ἀγαπητῇ μου Χ... (ἑδδς Κολοκο-τρώνη) πῶς πᾶνε αἱ σχέσεις σας μὲ τὸν κ. Τ. Τ... — Δὲν ἀμφιβάλω πολὺ καλὰ... * Μανθάνω εἰ πολλοὶ σᾶς πειράζουν, δεσποινίς Μαρ... (μ. Σκυλ.); Ἐἶνε ἀλήθεια; — Ἀλήθεια λέει; Ἀμ τί ψέμματα !... — Καὶ σεις ποῖον προτιμᾶτε; Τὸν Δ. αἴ; * Ἀγαπητῇ μου Σ. (ἑδδς Κολοκοτρώνη) πῶς πη-γαίνουν αἱ σχέσεις σας μὲ τὴν δεσποινίδα Σ. Κ... — Μανθάνω πῶς προσδεύουν. Ἀλήθεια; * Δὲν ντρέπεσθε κ. κ. Ν. Η. καὶ Γ. Α. πανδρευ-μένοι ἀνθρωποὶ νὰ κάνετε κόρτε μὲ τὰ κορίτσια— ξέ-ρετε ποῖα — πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου;... — Πρόσεξατε, γιατί θὰ εἰδοποιησῶμεν τὰς κυρίας σας ἄλλᾶ, γιὰ ἴπετε μου, ἔτσι μεταξὺ μας, αἱ δεσποι-νίδες ἀνταποκρίνονται εἰς τὸν ἐρωτὰ σας; * Μανθάνω εἰ προσδεύεις εἰς τὰς σχέσεις σου φίλε Π... (ἑδδς Νικ.) μὲ τὴν ἀπέναντί σου... — Αἴ, τί λές εἶσαι εὐχαριστημένος; * Βρὲ παιδί μου Θεόδωρε ἡσύχασε ἐπὶ τέλους, γιατί κοντεύει νὰ σὲ πεθάνῃ ἡ δεσποινίς Φ... (ἑδδς Καραϊσκού. — Ὅχι κ' ἔτσι, παιδί μου.

— ΣΠΑΡΧΙΑΙ

* Βρὲ ἀδελφὲ Γ. Γ. (Πάτρας), ἀφ' οὗ δὲν ὄχι ἀγα-πάει τὸ κορίτσι τοῦ Γερμ... τί γυρεύεις κάθε βράδῳ εἰς τὸ μαγαζάκι ποῦ εἶνε κοντὰ στὸ σπῆτῆ της; — Σὲ ἔνοιωσαν καὶ θὰ σὲ πάρουν φίλε μου, στὴν κοροῖδα. * Σὲ ἐγκατέλειψεν λοιπὸν, φίλε Ναυπ..., ἡ σκλη-ρὰ Μαρία σου; — Σὲ συλλυποῦμαι καῦμένο παιδί. Αἴ, τί νὰ γίνη αὐτὰ ἔχῃ ὁ κόσμος... * Λοιπὸν ὁ ἔρως σας, φίλε Τ. Α... (Πάτρας) συ-νελήφθη ἐπ' αὐτοφῶρον... μὲ τὴν δεσποινίδα Τε...; — Σᾶς ἔπιασαν τὰς ἐπιστολάς καὶ ἔτσι ἐδηγήκαν ἔλα στὰ φανερὰ... Δὲν εἶνε τίποτα, φίλε μου, ἀφ' οὗ εἶνε.. περαστικά... * Καὶ τοὺς ἰδικούς σου ἔρωτας ἀνεκάλυψαν δε-σποινίς Εἰρ... (Πάτρας) μὲ τὸν Γε...; — Φαίνεται εἰνε ἐπιδημία ἀνακαλύψεων... ἐρώ-των εἰς τὰς Πάτρας, φίλοι μου. Ἀλλὰ θά... περάση... * Ὁραία μου δεσποινίς (Σπάρτην) αἱ κακαὶ γλῶσ-σαι λέγουν εἰ οἱ μακρυνοὶ περίπατοί σου κάθε πρωτὶ ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξάσκησιν ἐρωτικῶν ἀγῶνων... — Ἐἶνε ἀλήθεια αὐτὰ;

* Ἀφ' οὗ πρόκειται νὰ μπῆς εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν στρατὰ, ἀνθρωπε τοῦ Θεοῦ (Κύθηρα), δὲν κάνει νὰ νοστιμεύσῃς τὰ μικρὰ κοριτσάκια, φίλε μου.

— Ἐκεῖνο μάλιστα τὸ μικρὸ εἶνε ζάχαρη, ἀλλὰ ἔλα ποῦ δὲν τὸ καταφέρνεις νὰ τὸ φέρῃς εἰς τὰ δύχτια τῆς ἀγάπης σου;

— Κάτσε φρόνιμα γιατί θὰ σὲ βάλω στὸ «Φλέρτ». * Πῶς τὰ πᾶς ἀγαπητῆ φοιτητὰ Α. (Ἄργος) μὲ τὴν δεσποινίδα Μ;

— Δὲν ἀμφιβάλω καλὰ... * Αἱ σχέσεις σας, κυρία Α... (Αἴγιον), μανθάνω εἰ παρατείνονται πέραν τοῦ πρέποντος μετὰ τοῦ κ. Φ... — Καὶ ὕστερα, λέγουν οἱ κατήγοροί μας, εἰ ἔμεις διαφθεῖρουμε τὸν κόσμον, ἐνθ' ἔσεἰς ποῦ τὰ κάνετε. Καὶ θὰ εἰσθε οἱ πρώτοι ποῦ μᾶς κατηγορεῖτε...

— ΔΕΣΠΟΙΝΙΚΟΝ

* Μὰ διατὶ, δεσποινίς Κ... (Ἡράκλειον Κρήτης) περιφρονεῖς τὸ καῦμένο τὸ παιδί τὸν Ν. Π... — Δὲν κάνεις καλὰ, γιατί αὐτὸς σὲ ἀγαπάει σὰν τρελλός... * Καὶ σὺ δεσποινίς Ε... (Ἡράκλειον) μανθάνω εἰ μετὰ τοῦ Γυμνασιόπαιδος Α... ἔρως σου προσδεύει. — Πρόσεχε, ἔμως καῦμένο κορίτσι νὰ μὴ φθάσῃ εἰς τὰ μὴ παιρατέρω... * Ἀλλὰ καὶ σεις δεσποινίς Ο... (Ἡράκλειον) μοῦ γράφουν, εἰ τὰ παίζετε καλὰ μὲ δυὸ-τρεῖς... — Ἐγὼ ἔμως τὰ θεωρῶ αὐτὰ συκοφαντίας... διότι, πιστεύω, εἰ θὰ εἶναι ὁ ἕνας σχετικὸς σας, ὁ ἄλλος φίλος σας, ὁ ἄλλος γνωστὸς σας—καθὼς λέτε... — Ἀφῆσε τὸν κοσμάκη νὰ λέῃ καὶ σὺ, κορίτσι μου, τὴ δουλειὰ σου... * Αὐτὰ τὰ παράδοξα ἔχει ὁ κόσμος φίλε κ. Κ.Ι... (Ἡράκλειον). Ἡ δεσποινίς Ο... νὰ τρελλαίνεται γιὰ σένα, καὶ ἐσὺ νὰ τρελλαίνεσαι μὲ τὴν μοδιτρούλα Ε... — Δὲν κάνεις ἔμως καλὰ νὰ πικραίνῃς τὸ κορίτσι φίλτατε. * Δὲν μοῦ λές, ὄραία μου Καπελλοῦ (Ἡράκλειον), τόσον ὄραία εἶσαι ποῦ σοῦ ριχτήκανε ἔλοι πέρα πέρα; — Δὲν μοῦ στέλνεις, κοπέλλα μου, τὴν φωτογρα-φίαν σου γιὰ νὰ ἰδῶ ἔὰν ἔχουν δίκαιο ἔλοι αὐτοὶ ποῦ ἔλο μὲ ἴσενά τάχουν; * Ἐναρτιασμένος ἔρως, φίλε Κ. Ζ., εἶνε σὰν λά-χανα ἔξαναξοσταμένα... ὥστε... — Τάχα δὲν σὲ θέλει καμμὶ ἄλλη καὶ ἔξανάπεσες πάλι στὴ περασμένη ἀγάπη σου. * Au rénoir λοιπὸν τὴν προσεχῇ Πέμπτην μὲ χίλια φιλιὰ

ΤΟΦΛΕΡΤ

ΜΠΥΡΑ ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΓΚΑ «Η Σάχλες μου» Εἰς φυλλάδια καθημερινὰ Εἰς ἑκάστον τόμον ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΣΜΗΣ ΑΓΟΡΑ ΒΙΒΛΙΩΝ: Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ταμπακῆ ὁδὸς Αἰόλου 242, ἀγοράζονται βιβλία διαφόρων γλωσσῶν μεταχειρισμένα καὶ μὴ.

- = Φορέματα δόμοαλα. = Πλοῦς ὑφασμάτων ἐπίπλων. = Ἀτλάζια καὶ Σατέν. = Φορέματα μετάξ. διὰ γάμους. = Λινὰ καὶ λευκὰ διὰ προίτας.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

Μαθήματα άνωτέρας γυμναστικής

Όταν οι άνδρες έφθασαν, έμάθησέν έμείνη
Και έπεζεν στο πιανο ρομάντσα του Πουτσίνη.....